

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Stalna služba u Ivanić-Gradu
Ivanić Grad, Športska 2

Poslovni broj: Pr-38/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu po sucu tog suda Nenadu Tudoru kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Damira Čatipovića iz Dicma, Kraj 122A, OIB 73384352655, zastupanog po punomoćniku Sanji Radolović Kuprešak, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, iz Zagreba, OIB 52634238587, zastupane po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu iz Velike Gorice, Građansko-upravni odjel, po zamjeniku Općinskog državnog odvjetnika Krešimiru Balogu, radi isplate, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 29. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tuženice, temeljem čl. 335. Zakona o parničnom postupku, 30. srpnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj - Ministarstvu obrane, OIB 52634238587, da u roku od 15 dana tužitelju Damiru Čatipoviću iz Dicma, Kraj 122A, OIB 73384352655, na ime naknade za rad u aktivnom dežurstvu za razdoblje od studenog 2011. do svibnja 2013. isplati bruto iznos od 744,91 EUR sa zakonskom zateznom kamatom, izuzev na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u svakom pojedinom bruto iznosu, i to do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućom

- na iznos od 10,91 EUR od 16.12.2011.
- na iznos od 18,71 EUR od 16.01.2012.
- na iznos od 4,67 EUR od 16.03.2012.
- na iznos od 37,43 EUR od 16.04.2012.
- na iznos od 12,47 EUR od 16.06.2012.

na iznos od 18,71 EUR od 16.08.2012.
na iznos od 66,85 EUR od 16.09.2012.
na iznos od 79,87 EUR od 16.10.2012.
na iznos od 82,79 EUR od 16.11.2012.
na iznos od 126,79 EUR od 16.01.2013.
na iznos od 89,90 EUR od 16.02.2013.
na iznos od 46,37 EUR od 16.03.2013.
na iznos od 79,33 EUR od 16.04.2013.
na iznos od 70,11 EUR od 16.06.2013.

kao i da mu naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 5.327,43 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude 30. srpnja 2026. pa do isplate.

Obrazloženje

1.1 Tužitelj Damir Ćatipović podnio je u ovom radnom sporu tužbu protiv tuženice Republike Hrvatske radi isplate, te u tužbi tvrdi da je djelatna vojna osoba sa redovnim radnim vremenom 8 – 16 sati, koje je raspoređeno kroz pet radnih dana tjedno. Budući je prema zapovijedima radio dulje od 8 sati dnevno, smatra da mu pripada pravo na uvećani dnevni odmor koji kod 12-satnog radnog vremena traje 60 minuta. Tuženica mu takav dnevni odmor nije omogućila pa tužitelj potražuje naknadu za vrijeme neiskorištenih dnevnih stanki. Isto tako, tužitelj tvrdi kako je radio i na terenu ali mu tuženica nije isplatila pripadajući terenski dodatak sukladno činu, a niti dnevnice. Zatim navodi da je prema zapovijedima dva puta mjesečno po sedam dana obavljao 24-satno aktivno dežurstvo, nakon kojeg je imao pravo na sedam slobodnih dana, koje mu je tuženica i odobravalala, ali uračunavajući u te slobodne dane subote i nedjelje, iako su to prema zakonu neradni dani. Zbog toga tužitelj potražuje naknadu za subote i nedjelje ubrojene u slobodne dane nakon takvih dežurstava, kao i dodatak na plaću po osnovi 24-satnog aktivnog dežurstva u punom iznosu. I na kraju, tužitelj potražuje naknadu za vrijeme provedeno na putu od mjesta svojeg prebivališta do mjesta rada i preuzimanja dužnosti, kao i vrijeme provedeno na putu do mjesta prebivališta nakon predaje dužnosti.

1.2 Tužitelj potražuje i trošak postupka, te je u tužbi uputio i na pojedine odredbe pravnih akata kojima je reguliran radni odnos djelatnih vojnih osoba.

1.3 Pravnu osnovu tužbenog zahtjeva tužitelj je detaljnije izložio u podnesku od 13. travnja 2017. (list 19-21) za svaki od utuženih dodataka na plaću, na način da navodi pravne akte odnosno propise koji bi u konkretnom slučaju trebali doći do primjene.

1.4 Na koncu, tužitelj je nakon pribavljene potrebne dokumentacije i provedenog vještačenja definirao tužbeni zahtjev u podnesku od 10. prosinca 2019. (list 327-329). Tako tužitelj konačno potražuje neisplaćenu razliku za aktivno dežurstvo na izdvojenom objektu za razdoblje od studenoga 2011. do svibnja 2013. (razlučno po mjesecima) u iznosu od ukupno 67.148,79 kn, naknadu štete zbog neiskorištenog dnevnog odmora za razdoblje od studenoga 2011. do studenoga 2016. (razlučno po mjesecima) u iznosu od ukupno 28.221,07 kn, i naknadu za neiskorištene slobodne dane za razdoblje od 2013. do 2016. (razlučno po godinama) u iznosu od ukupno 4.503,98 kn, ili sveukupno 99.873,84 kn. Na svaki pojedini utuženi mjesečni iznos tužitelj potražuje i zakonske zatezne kamate tekuće od 16 dana u slijedećem mjesecu do isplate, kao i troškove postupka.

2 U odgovoru na tužbu (list 15-18) tuženica je osporila osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja. Tvrdi kako je tužitelju isplaćena plaće sa svim dodacima prema važećim odredbama Zakona o službi u Oružanim snagama RH, i odredbama podzakonskih akata donesenih temeljem tog Zakona kao *lex specialis*, i pri ovom pravnom stavu tuženica je dosljedno ustrajala tijekom cijelog postupka.

3 Sud je o tužbenom zahtjevu odlučio presudom od 4. rujna 2020. broj Pr-15/2018-33 (list 365-369). Nakon žalbe tuženice ta je presuda potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci od 6. travnja 2023. broj Gž R-1043/2020-4 (list 379-382), izuzev u dijelu koji se odnosi na zatezne kamate na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, u kojem je dijelu ta presuda ukinuta. Nakon dopuštenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske (list 429-430), protiv te presude tuženica je podnijela reviziju (list 434-440). Odlučujući o reviziji tuženice, Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem od 28. svibnja 2025. broj Rev-104/2024-4 (list 452-456) ukinuo citiranu ovosudnu prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je tužitelju dosuđen iznos od 67.148,79 KN, odnosno sada 8.912,18 EUR, i citiranu drugostupanjsku presudu Županijskog suda u Rijeci u dijelu u kojem je potvrđena ovosudna prvostupanjska presuda. Ukinuti dio u iznosu od 8.912,18 EUR (utuženo u tadašnjoj valuti 67.148,79 kn) odnosi se na razliku za aktivno dežurstvo na izdvojenom objektu za razdoblje od studenoga 2011. godine do svibnja 2013.

4 Tijekom ponovnog suđenja tužitelj je ostao kod zahtjeva (list 460) za isplatu neisplaćene razlike za aktivno dežurstvo prema činu (stožerni narednik) za 12 sati aktivnog dežurstva odnosno 16 sati aktivnog dežurstva (ako je evidentirano radno vrijeme od 8 sati). Tužitelj po toj osnovi potražuje ukupno 744,91 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na svaki pojedini iznos mjesečne razlike (list 479-480), i to za razdoblje od studenoga 2011. godine do svibnja 2013. godine. Tuženica je prigovorila da se radi o novom zahtjevu (list 460), međutim ovaj sud nalazi da je to zahtjev istovjetan zahtjevu koji je tužitelju prvotno dosuđen upravo u spomenutom iznosu od 67.148,79 KN (sada 8.912,18 EUR).

5 Saslušan kao stranka, tužitelj Damir Čatipović navodi (list 338-339) da je u razdoblju od 2011. do 2016. godine kao nadnarednik po osobnom činu radio na izdvojenom objektu u istom specifičnom režimu rada, i to u razdobljima od sedam dana neprekidno. Svakog dana operativno je radio 12 sati, nakon čega je još 4 sata obavljao druge poslove, kao primjerice čišćenje oružja, stražu radi osiguranja objekta, čišćenje objekta, sastavljanje izvješća i slično. Preostalih 8 sati je bilo namijenjeno za odmor, ali zbog obujma posla i potrebe pomaganja drugima u operativnom radu faktično je mogao spavati 5 do 6 sati dnevno. Nakon takvog sedmodnevnog rada koristio je neprekidno 7 slobodnih dana, što je uvijek uključivalo subotu i nedjelju. Potvrđuje da mu je tuženica isplaćivala dodatak za aktivno dežurstvo na izdvojenom objektu, ali ne u skladu s osobnim činom.

6 Tijekom postupka provedeni su svi dokazi koje su stranke predložile. Izvršen je uvid u dokumentaciju dostavljenu po tuženiku, tužitelj je saslušan kao stranka, i proveden je dokaz vještačenjem po vještaku za knjigovodstvo Vatroslavu Zovku. Analizom i ocjenom ovih provedenih dokaza sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja kao u podnesku od 29. svibnja 2026. (list 479-480) osnovan u cijelosti.

7.1 Uzimajući u obzir vremensko razdoblje na koje se odnosi predmet spora, potrebno je prije svega utvrditi kojim je propisima reguliran radni odnos kao djelatne vojne osobe.

7.2 Temeljni pravni akt u konkretnom slučaju za razdoblje do 26. lipnja 2013. jest Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 33/02, u daljnjem

tekstu: Zakon), koji radno vrijeme, odmore i dopuste regulira u odredbama čl. 96. – čl. 98. Prema odredbama čl. 96 st. 1. ovog Zakona, ministar obrane podzakonskim aktom uređuje raspored dnevnog i tjednog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, izuzev u posebno navedenim slučajevima iz čl. 96 st. 2.

7.3 U razdoblju počev od 26. lipnja 2013. pa na dalje u konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe novog Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13) koji je stupio na snagu 26. lipnja 2013. Međutim, polazeći od tužbenog zahtjeva odnosno razdoblja ne koje se taj zahtjev odnosi, ovaj novi Zakon u konkretnom slučaju ne dolazi do primjene.

7.4 Iz do sada navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju u pitanju plaće tužitelja odnosno dodataka na plaću, odnosno za razrješenje ovog spora, mjerodavni isključivo podzakonski akti ministra obrane, doneseni na temelju ovlaštenja koja ministru daje Zakon o službi u oružanim snagama RH.

7.5 Koristeći ovlaštenja iz već spomenutih odredaba Zakona o službi u oružanim snagama RH, ministar obrane donio je Odluku o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12 – u daljnjem tekstu: Odluka). Isto tako, također koristeći ovlaštenja iz Zakona, ministar obrane donio je Pravilnik o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (NN 50/08, 142/08, 118/09, 99/12), koji je stupio na snagu 1. svibnja 2008. te se na djelatne vojne osobe primjenjivao do 1. travnja 2014. (u daljnjem tekstu: Pravilnik). U konkretnom slučaju primjenjuju se oba ova podzakonska akta.

7.6 U čl. I Odluke za djelatne vojne osobe (kao u slučaju tužitelja) regulirano je tjedno i dnevno radno vrijeme, pravo na uvećanje plaće i različite mogućnosti organizacije rada. Tjedno radno vrijeme prema čl. II Odluke redovito se raspoređuje po osam sati kroz pet radnih dana od ponedjeljka do petka, pa dakle subota i nedjelja redovito ne ulaze u tjedno radno vrijeme. Dnevno pak radno vrijeme u pravilu se raspoređuje od 8,00 sati do 16,00 sati. U pojedinim ustrojstvenim jedinicama radno vrijeme može biti organizirano kao rad u smjenama, rad u turnusima, ili na drugi odgovarajući način odnosno na način da se radno vrijeme preraspodijeli (čl. III st. 1. i 2. Odluke). Prema odredbama čl. IV Odluke, mjesečno izvješće sa evidencijom radnog vremena sadrži zasebno iskazane sate noćnog rada, rada subotom, nedjeljom, blagdanom ili drugim neradnim danom, rada u smjenama, u turnusu, u aktivnom dežurstvu, prekovremenog rada, i dani službe unutarnjeg dežurstva i stražarske službe.

7.7 Kao oblike organizacije rada Odluka poznaje (među ostalim) dežurstvo (aktivno dežurstvo i dežurstvo unutarnje službe), stražarsku službu, rad u smjenama, rad u turnusima, rad sa 24-satnim boravkom na radnom mjestu (uključujući rad na izdvojenom objektu), i prekovremeni rad. Pri tome rad na izdvojenom objektu može biti organiziran ili kao rad u smjenama, ili kao rad u turnusima, ili kao dnevna kombinacija radnog vremena i aktivnog dežurstva (čl. XI Odluke), uz pravo na proporcionalni odmor u omjeru 1 : 1. Uz navedene oblike organizacije rada Odluka regulira i pojedine osnove za uvećanje plaće.

7.8 Pravilnik o dodatku na plaću i načinu isplate plaće koji je stupio na snagu 1. svibnja 2008. poznaje više različitih vrsta dodataka na plaću, među kojima i dodatak za dežurstvo (koje može biti aktivno dežurstvo ili dežurstvo unutarnje službe), i dodatak za obavljanje stražarske službe. Svi dodaci obračunavaju se u koeficijentu od osnovice za obračun plaće, uzimajući u obzir osobni čin djelatne vojne osobe. Za vrijeme provedeno u aktivnom dežurstvu u konkretnom slučaju tužitelju kao djelatnoj vojnoj osobi pripada dodatak prema osobnom činu nadnarednika, u koeficijentu od osnovice

za obračun plaće, za svaki sat aktivnog dežurstva, a iznosi 0,0019 za vojnike, 0,0023 za dočasnike, 0,0026 za niže časnike, 0,0034 za više časnike, generale/admirale. Prema tome, temeljem spomenutih i u konkretnom slučaju mjerodavnih propisa podzakonskih akata tužitelju pripada pravo na neisplaćenu razliku po osnovi dodatka za aktivno dežurstvo na izdvojenom objektu prema osobnom činu nadnarednika, u koeficijentu od osnovice za obračun plaće kako je navedeno, za svaki sat aktivnog dežurstva.

8 Među strankama nije bilo sporno da je tužitelj Damir Čatipović sa činom nadnarednika od 2011. do 2016. godine radio na izdvojenom mjestu rada uz obvezan smještaj u vojnoj lokaciji neprekidno sedam dana, kroz koje razdoblje nije smio napuštati tu lokaciju. Tužitelj je iskazao da je pri tome svakog dana radio u radnom vremenu koje je trajalo 12 sati, da je nakon toga još 4 sata radio razne druge poslove, dok se u preostalo vrijeme odmarao ili pomagao kolegama u smjeni. Radno vrijeme tužitelja nije bilo preraspodijeljeno,

9.1 Na okolnost visine neisplaćene razlike dodatka za aktivno dežurstvo uvažavajući osobni čin tužitelja proveden je dokaz vještačenjem po vještaku za financije, javne financije, računovodstvo, porez i informatiku Vatroslavu Zovku, koji je u spis predmeta dostavio dopunski pisani nalaz i mišljenje od 28. travnja 2026. (list 470-472). Vještak je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta, ranije svoje nalaze i mišljenja iz prethodnog postupka, i osobito odredbe već spomenutih podzakonskih akata koji se primjenjuju u konkretnom slučaju. Neisplaćenu razliku vještak je prikazao u tablici (list 472) u posljednjoj koloni, po mjesecima, a razlika iznosi ukupno 744,91 EUR. Upravo taj iznos tužitelj potražuje tužbenim zahtjevom.

9.2 Tuženica je nalazu i mišljenju prigovorila (list 475-478) pri čemu ponovo upućuje na podzakonske akte koje treba primijeniti, ponavlja pojedine navode odgovora na tužbu i upućuje na sudsku praksu. Ponovo tvrdi kako je tužitelju za utuženo razdoblje isplaćena pravilno obračunata plaća, sa svim pripadajućim dodacima odnosno uvećanjima plaće, što su sve prigovori pravne naravi. Samo u pogledu izračuna vještaka u tablici za svibanj 2013. tuženica prigovara matematičkom izračunu vještaka. Tvrdi da je tužitelju za taj mjesec plaćeno 6 sati u iznosu 39,85 EUR bruto / 31,88 EUR neto. Točno je da je u redu za svibanj 2013. godine vještak prikazao nule, ali u posljednjoj koloni neisplaćene razlike za taj mjesec također je prikazana nula. Prema tome, za mjesec svibanj 2013. tužitelju nije niti dosuđeno ništa.

9.3 Sud prihvaća kao istinit nalaz i mišljenje vještaka Vatroslava Zovka jer je vještak udovoljio zahtjevu odnosno zadatku vještačenja prema nalogu suda, a u mišljenju je bio jasan i određen u pogledu izračuna koji mu je zadan. Prema izloženom, sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti. Na dosuđene iznose neisplaćene razlike bruto plaće tužitelju pripada te mu je i dosuđena zakonska zatezna kamata po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08), a sukladno odredbi čl. 90. st. 4 Zakona o radu dospelost teče od 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec do isplate.

10.1 Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, jer je tužitelj sa konačno formuliranim tužbenim zahtjevom uspio u cijelosti.

10.2 Tužitelj je potraživao trošak u ukupnom iznosu od 5.327,43 EUR (list 483), od čega po osnovi vještačenja 764,93 EUR, i po osnovi zastupanja po punomoćniku koji je odvjetnik 4.562,50 EUR (sa porezom), prema odredbama odvjetničke Tarife. Svi zatraženi troškovi tužitelja učinjeni su u toku i u povodu ovog spora, te ih sud priznaje kao potrebne u smislu čl. 151. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

10.3 Trošak zastupanja sastoji se od sastavljanja prijedloga za mirno rješenje spora 125,00 EUR (s porezom) po Tbr. 28 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, sastavljanja tužbe 125,00 EUR (s porezom) po Tbr. 7.1 odvjetničke Tarife, zastupanja na deset ročišta za glavnu raspravu na kojima se raspravljalo o meritumu ili su se izvodili dokazi 125,00 EUR (s porezom, za svako ročište) po Tbr. 9.1 odvjetničke Tarife, zastupanja na jednom ročištu koje je odgođeno prije početka raspravljanja 62,50 kn (s porezom) po Tbr. 9.5 odvjetničke Tarife, i sastavljanja šest obrazloženih podnesaka 125,00 EUR (s porezom, za svaki podnesak) po Tbr. 8.1 odvjetničke Tarife.

Trošak zastupanja dosuđen je imajući u vidu vrijednost boda i vrijednost predmeta spora, a uvećan je za porez na dodanu vrijednost prema Tbr. 42 odvjetničke Tarife.

U Ivanić Gradu, 30. srpnja 2026.

Sudac:
Nenad Tudor

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana računajući od dana primitka presude podnijeti žalbu. Žalba se podnosi žalbenom sudu putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3088b-61290**

Kontrolni broj: **0c3a4-203f6-442ab**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nenad Tudor, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.